

Cum per petulantiam unam ex captis virgis cecidissent, adeo eorum numerus est imminutus, ut post illa vix centum ex eo quaestu vixerint. Lucent in aqua, ventribus versus summum aequor, obverfis; imo tantum de se splendorem, squammis maxime quae circa oculos, emittunt, ut mare fulgurare videatur. Lucem emoriente mori, credidere quidam, per aliquot post mortem superesse dies, quidam experti sunt. Semel anno teste Alberto pariunt.

Caradenus
in Briganti-
bus.
Lansius de
Principatu
Europae.

Mira de eorum natatu prodita sunt. Proavorum tempore ad Norvegiam sua quasi stativa habuerunt, nostro tempore Britanniam totam immensis exercitibus circumnatant. Circa solstitium aestivum ex alto Scotiae littora petunt: inde Anglica littora ad-
eunt, et ab Augusto medio ad Novembrem a castro Scarborough ad Thamesin capiuntur. Postea aliqua vehementiore procella in Britannicum mare deferuntur, et in eo ad Christi natalicia piscantibus se offerunt; hinc Hiberniam utrinque pernatantes, in Septentrionalem Oceanum, circumnavigata quasi Britannia, se transferunt; et ibi ad Junium occultantur; postquam fretificavere, redeunt.

Ufus ipsorum in cibis, apud Septentrionales frequens. Recentes, muria

conditi, et exsiccati; mensis inferuntur. Solent et saliti aqua macerari: salugine deposita, in craticula assi eduntur. Conspecta in novo orbe volantium nubes. *Misera horum*, inquit Thuanus, *conditio, quibus nec in mari natantibus, nec in aëre volantibus, tutus unquam receptus, naturamque in utroque elemento novercam experti, cum ut se a perniciæ cognatorum piscium asserant, in altum evehunt, mox ab avibus circumvolantibus rapiuntur; quarum si rostrum fugiendo evaserint, arefactis alis deficientes, rursus se in aquas praecipitant, et volando fessi, a piscibus infestis glutuntur. Itaque mediam sortem eligentes plerunque in obvias naves involant, et praeda hominum fiunt.*

Thuan. Hist. l. 117.

Liparis piscis a Plinio memoratus, a pinguedine, quasi λιπαρός nomen invenit. Capite terrestrem curriculum refert. Os ei parvum, sine dentibus, maxillis asperis, virga a capite ad caudam satis lata. Squammæ parvae; pinnae ad branchias et in ventre binae; alia a podice ad caudam, alia a cervicis loco ad eandem continua sine aculeis.

Plin. H. N. l. 32. c. 12. TAB. I. 7.

Cauda in duas definit. Adeo pinguis est, ut sub cute pinguedinem loco carnis habeat; asservatus, totus in oleum abiverit.

ARTICVLVS IV.

De Apro Scolopace et Monocerote.

TAB. I. 8.
Aldrovand.
l. 3. c. 12.
de Piscibus.

APER Rondeletii, quem ille cum Apro veterum eundem, se falso ut Aldrovandus ostendit ponit, piscis est squamosus, fere rotundus, compressus corpore praeduro; et aspera veluti ac villosa cute praedito, rostro suis instar, oblongo et obtuso, sine dentibus; aculeis praeacutis, duris, longis, rectis; setas inaequales esse diceres, qui mox a capite secundum dorso longitudinem decurrunt. Pinnae habet ad branchias duas, in ventre duas alias, multis firmisque aculeis et a se disjunctis constantes; a podice tres aculeos breves et acutos. Cauda in unam pinnam definit.

Iconem porci supini Salviani tradit Tab. XXXI. 1.

TAB. I. 9.
Rondel. in
Hist. Pisc.

Qui Rondeletio SCOLOPAX, seu ASCOLOPAX est, hunc alii Elephantem,

sed perperam; rostrum enim rigidum est; Gesnerus Serram Plinii quod radium caudam versus ferratum habeat, nominat. Semper fere parvum esse, exinde conjicit Rondeletius, quod tres ejusdem magnitudinis ovis distentos viderit.

Gesnerus de Aquatilib.

Corpore est rotundo, Erythrini modo rubescente; rostro praelongo, rigido. In dorso habet aculeum longum durum, praeacutum, altera tantum parte ferratum; denticulis serram referentibus, utpote contiguus basibus quae latiusculae sunt. Caudam habet tenuem.

Caro ei substantia Pagro similis; boni succi et facilis concoctionis. Cum rarus sit, exsiccat potius servatur, quam editur.

Monoceros Clusii, ob consimilem

TAB. I. 10.

potius